Et plerique cùm homines laqueo suspendi, vel aliter strangulari viderent, ipsi defecerunt. An quòd vox omnis, genúsque omne strependi spiritus est, qui nostrum subiens sensum, mouere nos solet: cúmq. suum motum vel magnitudine, vel pulsu vehementiore amplificauit, aliquid ex iis, quæ nostro in corpore latent, immutat, & sæpe interimit. Ergo spiritus, qui quanuis magni, lenes tamẽ adierunt, ij sedẽ ipsam commouent sentiendi, & lætitia ob eam rem nos afficiunt. Asperi autem quoniam ictum inferunt vehementiorem, sedem vtique illam concutiunt, longéque pro ictus sui facultate se porrigunt, quod idem res quoque frigidæ faciunt. Frigiditas enim, vis quædam est: sed hanc horrorem inuehere posse, dictum iam est. Asperitas verò, quòd pulsu frequente initium pilorum concutiens, in partem pellit aduersam, efficit vt pili se erigant: pulso nanque initio, cacumen pilorum se transferat in partem aduersam necesse est. Itaque fit, vt pili exurgant, omnes enim deorsum procumbunt. Et spiritus quoque qui per aures corpori se insinuat, de summis ad ima se defert. Ergo cùm soni, quos modò diximus, asperi sint, horror vtique ob causam prædictam moueri potest. Sed euenit, vt cæteris partibus potius, quàm in capite, moueatur: quoniam vt pili partium cæterarum imbecilliores sunt, sic affectus hic imbecillius occurrit. Cùm verò sensus audiendi, quàm videndi, obtusior sit, affectus quoque hebetiores per summa errant, qui ab eo ipso proficiscuntur. Horror autem talis est, quam ob rem multis ac variis causis existit. Sensus videndi verò, cùm omnium exquisitissimus certè sit, euenta quo que ipsa pro sua præstantia solet ingerere, Quocirca efficitur, vt ipsi veri affectus proficiscí ex eo possint, quamuis verò leuiores. At in sensu audiendi, vt ipsos minimè, sic eorum expectationem nimirum horremus: rei enim tristis, & anxiæ expectatio existit. 6 Cur oscitanti sæpe in oscitando respondemus: & cùm mingentem quempiam videmus, ad mingendum mouemur? quod iumentis præcipuè accidit. An propter memoriam: mouemur enim ea ipsa parte, quoties meminerimus. Hominibus tamen, quia sensu prædíti sunt faciliori statim vbi viderunt, euenit, vt moueantur, reminiscantúrque: iumentis autem vidisse nõ satis est, sed alio quoque sensu opus est. Quamobrẽ addito etiã olfactu, mouentur: quoniam sensus hic in brutis mobilior est. Vnde fit vt eodẽ in loco sequentia mingãt omnia, quo primum eminxerit:

A καὶ τῶν ἀπαγχομένων ἅπαντες ὁρῶντες, ἐκλείπομεν. ἢ διότι φωνὴ μὲν πᾶσα καὶ ψόφος, [ἐὰν πνεῦμα ᾖ, τοῦτο ὃ εἰσδυόμενον ἡμῖν, πέφυκε κινεῖν· κινήσαν ὃ μᾶλλον, ἢ διὰ μέγεθος, ἢ διὰ πληγὴν σφοδροτέραν, ποιοῦν ἢ ἀμείωσίν τι τοῦ ἐν ἡμῖν. τὰ μὲν οὖν μεγάλα καὶ λεῖα πνεύματα, τὸν τῆς αἰσθήσεως τόπον αὐτὸν κινεῖ· (διὸ καὶ δύσει τὰ τοιαῦτα) τὸ B ὃ τραχὺ, ποιοῦντα πληγὴν σφοδρᾶν, σείει τε τὸν τόπον, καὶ πόρρω διαδίδωσι τὴν τῆς πληγῆς δυνάμει. διαδίδωσι ὃ καὶ τὰ ψυχρὰ πόρρω· δύναμις γὰρ ὅδε ἡ ψυχρότης. αὕτη μὲν οὖν ὅτι φέρειν ποιεῖ, εἴρηται. τὰ δὲ βραχέα, τῇ πληγῇ ποιεῖν πυκνῶν, προσκόπτοντα τῇ ἀρχῇ τοῦ τριχὸς, ἀποθεῖ αὐτῶν εἰς τοὐναντίον· ἀποθουμένης ὃ, ἀνάγκη τὴν κορυφὴν τῆς τριχὸς ἀνάπαλιν γίνεσθαι· διὸ C συμβαίνει ἵστασθαι αὐτὰς πάσας ὀρθάς. κατωτέρω δὲ φορὰ τὸ διὰ τῆς ἀκοῆς πνεύματος, εἰς τὸ σῶμα ἄνωθεν κάτω ὁδεῖν. ὄντων οὖν τριχῶν τοῦ εἰρημένου ψόφου, ἡ φρίκη γίνεται· αὐ διὰ τὰ εἰρημένα. γίνονται δ' αὐτῶν μᾶλλον τῷ μήκει σώματι, ἢ ἐν τῇ κεφαλῇ, διὰ τὸ τὰς ἐντεῦθεν τρίχας ἀσθενεστέρας εἶναι, καὶ τὸ πάθος ἀσθενές. τῆς μὲν οὖν ἀκοῆς D οὔσης ἀμβλυτέρας αἰσθήσεως ἢ τῆς ὄψεως, ὅθεν πόλλα καὶ τὰ πάθη γίνεται ἀπ' αὐτῆς· ἡ δὲ φρίκη, τοιοῦτον· διὸ καὶ ὑπὸ πολλῶν καὶ ἀνομοίων γίνεται. τῆς ὃ ὄψεως ἐναργεστέρας οὔσης αἰσθήσεως, ἀναγκαῖον καὶ τὰ συμβαίνοντα γίνεται ἀπ' αὐτῆς· [διὸ ταῦτα μὲν τὰ ὑπὸ τῆς ἀληθείας πάθη συμβαίνει γίνεσθαι ἀπ' αὐτῆς·] ἐλαφρότερα δὲ τῆς ἀληθείας. ὑπὸ δὲ τῆς ἀκοῆς, ἀπὸ μὲν οὖ. τὴν ὃ ἀπ' αὐτοῦ E προσδοκίαν φερόμεθα· ἀλγεινοῦ γὰρ κακοῦ προσδοκία ὅδε. 5 Διὰ τί χασμησαμένους ἀπεχασμῶνται· καὶ ὅταν οὐρουντα ἴδωσιν, οὐρεῖν, καὶ μάλιστα τὰ ὑποζύγια; ἢ διὰ τὴν μνήμην, ὅταν γὰρ μνησθῇ, κινεῖται τοῦτο τὸ μέρος. τῆς μὲν οὖν αἰσθήσεως, διὰ τὸ δυναθηνυτέρους εἶναι, ἱκανὸν ὅθεν συμβαίνει καὶ κινεῖσθαι καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι· τοῖς ὃ ὑποζυγίοις, ὃν αὐτάρκης τὸ ἰδεῖν, δεῖται προσδέοντα καὶ δεῖται αἰσθήσεως· διὸ καὶ ὀσφραινόμενα· ὅτι δυνατωτέρα αὐτῶν ἡ αἴσθησις τοῖς ἄνευ λόγου· καὶ διὰ τοῦτο εἰς τ' αὐτὸν τόπον ἅπαντα οὐρεῖ, οὗ ἂν τὸ πρῶτον οὐ-